

Začíná jarní část sezóny 2008 - 2009

Přípravná utkání:

Uhřice Slavkov „B“	5:0
Uhřice Bučovice	4:2
Uhřice Křenovice	1:1
Uhřice Blažovice	3:4
Uhřice Kobeřice	4:2

Kromě utkání Uhřice Křenovice, které se hrálo v Brně Bohunicích, byla všechna utkání odehrána na umělé trávě v Otnicích. Přes dobré výsledky nebyla příprava úplně ideální. K některým zápasům jsme nastupovali s malým počtem hráčů. Důvodem absencí byla zranění, dovolená a podobně. V přípravě jsme vyzkoušeli několik nových hráčů, nakonec zůstali Lukáš Chimiak z Kyjova a Radek Paták

z Mokré. Kádr Mužstva nikdo neopustil, zranění zatím zůstávají Zdeněk Vlach a Michal Auf. Mužstvo dál povede Urbánek Staňa a Petr Meduna. Žákovské mužstvo se připravovalo v Žarošicích v tělocvičně a bude pokračovat pod vedením Josefa Kramáře, Romana Pavlici a Lukáše Střasličky.

Letos ve spolupráci s obcí a sborem dobrovolných hasičů uspořádáme Setkání Uhřic, které je naplánováno na 20. června. Dále Martinské Hody a Kateřinskou zábavu s dechovou hudbou Vikošáci.

Zdeněk Maleňák

V únoru proběhl již 18. Ples Květů, který se díky dobré návštěvě vydařil. K tanci a poslechu hrála dechová hudba Šohajka.

Foto Josef Mokry

Hasička ožila Velikonocemi

Na Květnou neděli 5. dubna odpoledne uspořádala kulturní komise OÚ v Uhřicích v zasedací místnosti hasičské zbrojnice velikonoční výstavu. Byla zde předvedena některá tradiční, ale také netradiční řemesla. Mezi ta tradiční patřilo „résování“ vajíček v podání paní Anežky Kobližkové a Marie Hověžákové, pletení žil a košíků pana Rudolfa Počty, pečení a zdobení velikonočních perníků paní Ludmily Kramářové a zhotovování různých dekorativních předmětů z kukuřič-

ného „šostí“ v mistrovském provedení paní Marie Kočíšové z Vnorov. To netradiční řemeslo pletení košíků z papíru (novin) předváděla paní Marie Fojtová a Jaroslava Maleňáková. Návštěvníci výstavy mohli být spokojeni, neboť šikovné ruky všech zúčastněných vyrobily moc pěkné velikonoční dekorace, které si pak odnášeli, aby si s nimi vyzdobili své domovy.

(red)

Zápis dětí do první třídy

Dne 23. května proběhl v naší škole zápis dětí do první třídy. K zápisu se dostavilo 6 dětí, 4 byly již přijaty a rodiče dvou ještě zvažují odklad školní docházky. Od 1. února došlo ve škole k organizační změně. Odešla paní učitelka Mgr. Jana Sedřová a na její místo nastoupila Mgr. Silvie Junášková. V případě dlouhodobých zástupů pedagogických zaměstnanců pomáhá Mgr. Ivana Ševelová.

Na den 19. dubna připravujeme maskarní karneval nejen pro děti, zveme všechny maminky, tatínky, babičky, dědečky, tety, strýčky, zkrátka všechny, kteří mají rádi legraci, diskotéku, soutěže a hry. Občerstvení a již tradiční moc bohatá tombola jsou zajištěny. Tak nezapomeňte přijít v neděli ve 14 hodin do kulturního domu v Uhřicích na karneval! Doufáme, že už nám jej nepřekazí žádná chřipková epidemie.

K zápisu dětí do školy se dostavilo 6 dětí, 4 z nich byly již přijaty.

Foto Mgr. Marcela Procházková

(red)

Zpravodaj Uhřic • Vydává Zastupitelstvo obce Uhřice • Řídí redakční rada, předseda Zdeněk Knesl • Povoleno Ministerstvem kultury ČR dne 4. 4. 2003, pod evidenčním číslem MK ČR E 14400 • Inzerce přijímá: Obecní úřad PSČ 696 34 Uhřice, tel. 518 631 630
Tisk: Obec Uhřice • Sazba: František Majer - http://fm.ic.cz, tel. 608 406 680

Zpravodaj Uhřic

www.uhrice.cz ■ e-mail: starosta@uhrice.cz

Pečeť obce z roku 1764

Vydává zastupitelstvo obce ■ číslo 1 ■ ročník VII. ■ vyšlo 10. 4. 2009

Oldřich Bílovský
strana 2

Rok končící 9
strana 6

Prapor obce
strana 7

Velikonoční výstava
strana 8

Starosta Knesl: Rozpočet obce byl schválen ve výši 22 mil. Kč

Vážení spoluobčané,

vstoupili jsme do roku s devítkou na konci, která snad přinese mnoho pozitivního a posune nás zase o kousek kupředu v rozvoji a budování naší vesnice. Po dlouhé a nepřijemné zimě přichází jaro a naši

snahou je využít každý den k práci, kterou jsme si předsevzali a zahájili realizací toho, co zastupitelstvo obce v rozpočtu schválilo.

▲ Jaké jsou záměry v tomto roce a co je třeba splnit?

Především musíme dokončit stavby, které byly zahájeny v roce minulém a jsou financovány z rozpočtu obce. Je to realizace inženýrských sítí pro stavbu rodinných domků ve Veselé, která je téměř ukončena, mimo úpravy a povrch vozovky, který se bude pokládat až

na závěr, po hrubých stavbách jednotlivých domků. Firma Stavoing Uhřice, která vyhrála výběrové řízení, bude v následujícím období zahajovat stavbu inženýrských sítí na Žabáku, kde bude stavět 6 stavebníků své domky. Budou zde ...**pokračování na str. 2**

Vánoční svátky zpříjemnil „ŽIVÝ BETLÉM“

Kulturní komise při Obecním úřadu v Uhřicích uspořádala v prosinci 2008 živé vystoupení příběhu starého již 2000 let, který všichni známe a přesto je pro nás neustále jedinečný. Tak jako naši předkové slavili narození Ježíše Krista, rozhodli jsme se ho přiblížit našim spoluobčanům v živém podání. Členové kulturní komise oslovili naše občany, zda jsou ochotni podílet se ve svém volném čase na přípravě ať herecké či organizační. Byli jsme mile překvapeni, že všichni z oslovených nadšeně souhlasili s účinkováním v „Živém Betlémě“.

Scénář pro toto vystoupení si připravila Jana Chmelařová, pod jejímž vedením probíhal nácvik již od listopadu v budově základní školy .

Celý děj příběhu se odehrával před budovou školy, kde byl postaven přístřešek pro Marii, Josefa a Ježíška v jesličkách. Vedle chléva byli ustájeni oslík, ovečky a kozy, kteří neoddelitelně k Živému betlému patří. Vystoupení zahájil trubač slavnostní fanfárou a mohlo se začít.

Celým představením nás provázel vypravěč, který propojoval jednotlivá dějství. Na počátku příběhu přichází Josef s Marií do Betléma a hledají nocleh. Hospodský jim

nabízí jediné volné místo ve chlévě, na seně, mezi zvířátky. A tam se také narodí chlapeček, kterému dají jméno Ježíš.

V té krajíně nocovali také pastýři, kterým se zjevil anděl Páně a zvěstoval jim narození Krista. Poslal je, aby Ježíška přivítali. Betlém také navštívili tři králové Kašpar, Melichar a Baltazar, aby se malému Ježíškovi poklonili a přinesli mu své dary zlato, myrhu a kadidlo.

S koncem příběhu se všichni rozptýlili kolem jesliček a spolu s diváky, kterých bylo kolem tří set, zpívali slavnou vánoční píseň Narodil se Kristus Pán. Kouzlo příběhu dotvářely svými písněmi zpěvačky, takže nezůstalo u jediné koledy.

Příběh Živého Betlému navodil sváteční atmosféru, kterou si všichni odnesli do svých domovů. Kromě vánočního zklidnění to pro nás byla i příležitost setkat se s našimi přáteli a spoluobčany. Proto bychom chtěli i v letošním roce vystoupení zopakovat.

Poděkování patří všem amatérským hercům:

Trubač - Jakub Pěničik,

vypravěč - František Hořava,

Josef - Ing. Marek Veselý

Maria - Eva Veselá

Ježíšek - Matyáš Bělohoubek

hospodský - Marek Čumba

pastýři - František Hroudný, Jan Chmelař, Petr Tihelka, Jakub Pěničik, Lukáš Gajárek a Petr Kramář

anděl Páně - Martina Hověžáková

tři králové - Jan Pěničik, Petr Bajer a Libor Plachý

andělci - Barbora Chmelařová, Nikola Sladká, Jitka Gajárková, Pavlína Hověžáková,

Kristýna Růžičková, Markéta a Aneta Matoušová

zpěvačky Anežka Štěrbová, Věra Valihrachová, Ludmila Kramářová, Blanka Medunová, Pavlína Hověžáková a Romana Mokrá.

Poděkování si zaslouží také Lukáš Tesařík za zajištění technického zázemí, Pavlína Hověžáková za ušití kostýmu pro Josefa a Marii, Milan Trbola za výrobu jesliček a také majitelé zvířátek, kteří je ochotně pro vystoupení zapůjčili.

Blanka Medunová a Jana Chmelařová

Všichni účastníci příběhu starého již 2000 let nadšeně souhlasili s účinkováním v tomto „Živém Betlémě“.

Foto: Petr Meduna

...pokračování ze str. 1

kompletní sítě, na něž se napojí i přilehlé domy na ČOV, dosud napojené na kanalizační větev, která však ústila do vodoteče u Záleského.

Po výstavbě 1.části průtahu obcí se podařilo docílit zařazení 2.stavby tohoto průtahu, včetně výstavby nového mostu u Žabáku a to vše z rozpočtu Správy a údržby silnic JMK, která stavbu již zahájila dne 23. 3. 2009. Dodavatelem je firma Simost Brno, s.r.o., která vyhrála výběrové řízení a která také realizovala první stavbu, včetně mostu u spodní zastávky. Součástí tohoto průtahu je i stavba chodníků, vjezdů a parkovacího stání před KD, které budou hrazeny z rozpočtu obce v rozsahu 1,4 mil. Kč. Celá akce si vyžádá téměř 35 mil. Kč.

Stavba tohoto průtahu na dolním konci bude znamenat od nás všech určitou dávku trpělivosti, ale vědomí, že po ukončení stavby budeme mít silnici novou až po

kulturní dům, jistě stojí za to.

▲ Jaké jsou příjmy obce?

Rozpočet obce na tento rok byl schválen ve výši 22 mil Kč, kde je zahrnut i příjem z důlní činnosti pro tento rok. Prognózy na těžbu ropy a zemního plynu jsou optimistické, realizují se nové vrty s cílem zahájení další těžby, která přinese jisté finanční zdroje do rozpočtu obce. Ale všechno je vyčerpatelné a je proto nutné investovat do obecní infrastruktury tak, aby byl dán dobrý základ na mnoho let dopředu a vše při dodržení poctivé a kvalitní práce.

Ještě nejsme zdaleka u konce, ale je tu ještě celá řada nutných řešení, jako je kanalizace poloviny Chaloupek, komunikace Mrštice, rekonstrukce vozovky Pod hájenkou, rekonstrukce vozovky za humny ke kostelu, a nesmíme zapomenout také na Janův Dvůr a další.

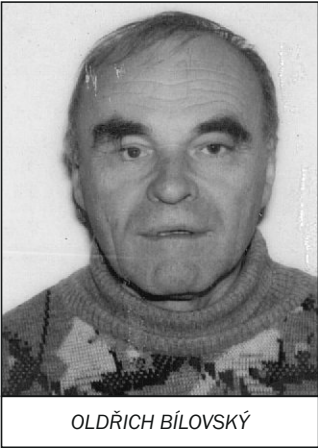
Rozloučili jsme se s redaktorem obecního Zpravodaje

Rozloučili jsme se s panem RSDr. Oldřichem Bílovským, rodákem, spoluobčanem a skvělým písmákem, historickým znalcem a naším redaktorem obecního Zpravodaje.

Ze životopisu Oldřicha Bílovského

Oldřich Bílovský se narodil 6. 1. 1940 v Uhřích. Byl synem manželů Evy a Oldřicha Bílovského. K rodné vesnici měl velmi blízký a dlouhotrvající vztah. Prožil zde školní léta. Měl nadání k hudbě, k četbě a zvláště k historii. Proto odešel na pedagogickou střední školu do Kroměříže. Po absolvování této školy dostudoval ještě dvouletou vyšší pedagogickou školu v Brně.

Jako mladý učitel nastoupil a své znalosti uplatnil ve škole ve Ždánicích. Vyučoval tělocvik a český jazyk. V roce 1960 vykonával vojenskou službu v Prešově. Říkával o sobě, že se necítí být učitelem a odchází do Hodonína. Poté působil v novinách řadu let, jako vedoucí redaktor Slovácka. Jeho vztah k historii, zejména válečná tematika z 2. světové války a osudy lidí z koncentračních táborů, jejich návraty a finanční odškodnění po válce, to všechno ho velice zajímalo. Hledal prameny mezi lidmi a skutečnosti se snažil zapsat. Za tuto práci ho Československý svaz protifašistic-

OLDŘICH BÍLOVSKÝ

dobu uspokojovaly, ale přesto odchází do Prahy, do redakce Rudého práva. Píše do týdeníku Tribuna. Setkává se s představiteli vlády, pracuje na politické půdě, která ho zajímala. Vystudoval Vysokou politickou školu v Praze. Jeho práce v redakci nekončí. Působí i jako zahraniční novinář. Zejména půl roku v Rusku na Orenburgu, několik let i v Polsku, v dřívějším NDR a dalších socialistických státech. 10 roků dojíždí za svou rodinou do Hodonína.

▲ Co bude dále realizováno?

Rozpočet také počítá s dodáním solárního systému na koupaliště k ohřevu bazénové vody za 1,2 mil Kč s cílem prodloužení provozu aquaparku, který byl uveden do provozu v loňském roce. Další akcí, která je stavebně zahájena, je biokoridor v trati bývalé Šraňkové cesty, která byla a je ve vlastnictví obce s cílem napomoci přírodě v této lokalitě pro hnízdění ptactva a zázemí pro zvěř. Trvalou spolupráci k docílení funkčnosti přislíbilo MS Dolina Uhřice.

▲ Nejen nové stavby, ale také údržba a opravy!

Všechno vybudované potřebuje také údržbu a opravy, které jsou hrazeny z obecních prostředků. Musíme se snažit všichni si vybudované hodnoty chránit. Kriticky poukazujeme na poškozování např. odvodňovacích žlabů kolem vozovky na damborské straně, které nejsou

určeny k přejíždění vozidly a dochází k praskání žlabů a vyvrácení z betonové podlože. Někteří občané poničené žlaby opravili, nebo dali nové, a ostatní zatím tak neučinili.

Kritický stav je na škole, kde stará výklopná okna nefungují, v zimním období jsou značné úniky tepla. Tento stav je i na BJ čp. 179 a značné závady se projevují i na nových RD pod kostelem, kde se počítá s opravou nejnutnějších závd. Také největší obecní budova - KD bude vyžadovat opravy, výměnu oken, kde se mnohdy nedá vytopit na potřebnou teplotu, řešit zastřešení budovy, a to vše jsou nemalé prostředky. Všechno naráz nejde a získávání dotací není takové, jak jsme si představovali, vládně šílená byrokracie, lobing a nepřehlednost, což trápí jistě i jiné obce a nejen nás.

Zdeněk Knesl
starosta obce.

s novinami Naše Slovácko (rubrika Poznej kopce a doliny na Slovácku a příběhy lidí na Slovácku).

Zpracovával především historické události a přispíval do Věstníku historicko vlastivědného kroužku v Žarošicích, který dlouhá léta vedla paní Milada Homolová. I když neustále bojoval se zákeřnou nemocí, podle možností stále pracoval. V týdeníku Naše Slovácko vychází retrospektivní reportáže z příběhů Oldřicha Bílovského.

Ještě před odjezdem do nemocnice připravil podstatnou část tohoto zpravodaje.Uhřice miloval a s velkou láskou o nich psal ve svých statích. V tomto čísle zpravodaje Uhřic jsme vzpomněli na člověka, který rozdával nám všem nové a zajímavé informace o naší obci a o lidech v ní žijících. Za to za všechno mu děkujeme jménem celé obce Uhřice. S naším drahým spoluobčanem, panem RSDr. Oldřichem Bílovským jsme se rozloučili ve smuteční síni v Kyjově dne 24. února 2009.

Ze Obec Uhřice
starosta Zdeněk Knesl

Výročí dekretu o udělení znaku a praporu

V únoru 2004, tedy před pěti lety, převzal starosta Zdeněk Knesl z rukou předsedy Poslanecké sněmovny dekret o udělení znaku a praporu obce. Jednalo se o významný akt. Jelikož Zpravodaj Uhřic vždy zveřejnil jen části z odůvodnění předlohy znaku a praporu Uhřic, naskytla se při pátém výročí příležitost návrhy publikovat.

Osada Uhřice, ležící v údolí mezi Žarošicemi a Dambořicemi, je připomínána v letech 1336-1341 v přídomku Vrška z Uhřic. Už v té době byly Uhřice rozděleny mezi několik majitelů, zdejší tvrz (1368) patřila z poloviny ke třetímu a z poloviny ke čtvrtému dílu vesnice. Ještě před rokem 1392 ji však už zcelenou držel Přeček z Uhřic. Téměř dalších 150 let proběhlo ve znamení častého střídání vrchnosti. V roce 1545 odkázal Jaroslav z Mrdic Uhřice Znátovi z Víckova na Čejkovicích. Ten poručil v roce 1551 statek svým synovcům Janu Dětochovi a Albrechtovi s podmínkou, že jeho vdova Mandalena Kropáčová z Nevědomí zůstane jeho doživotní užívatelkou. Tento záměr zcela

nevyšel, neboť již po roce 1552 byl pánem na uhřické tvrzi Přemek z Víckova, který již v roce 1555 prodal Uhřice Elišce z Fulštejna. V letech 1573-1589 zde seděli Pražmové z Bílkova, po nich dolno-

původně opevněný gotický, později upravovaný filiální kostel sv. Jana Křtitele. Patrně v jeho blízkosti stávala výše zmíněná uhřická tvrz, zaniklá někdy v období třicetileté války. V jeho interiéru se do dnešní

Uhřice užívaly v minulosti obecní pečeti s motivem orlice (srov.: R. Hurt a kol., Kyjovsko-VM, 1970, s. 439 - autor zde ovšem mylně pokládá pečetní obraz za znak obce). Z této pečeti vycházel též tvůrce návrhů nových obecních uhřických symbolů. Pečetní znamení dostalo barvy rytířů z Víckova (červená a stříbrná), pole štítu a listu praporu bylo zvoleno modré. Vládu Víckovců připomíná i jejich erbovní štítek, umístěný na hrudi orlice, jejich barvy dostala také korouhev (tzv. gonfanon) s křížem uprostřed, sama o sobě symbolizující patrona uhřického kostela - sv. Jana Křtitele (v barvách červené a zlaté prezentuje i poslední dlouhodobé feudální vlastníky Uhřic, knížata z Lichtenštejna). Vinné hrozny s listy, které orlice svírá v drápech, symbolizují zdejší vinařskou tradici a mimoto připomínají bývalý zájezdní hostinec U zlatého hroznu, jejíž majitel byl dědičným pošmistrem.

Miroslav J. V. Pavlů
heraldik

Mikroregion Ždánicko vydal kalendář roku 2009

Mikroregion Ždánicko vydal pro rok 2009 týdenní stolní kalendář. Obsahuje zajímavé záběry ze všech sdružených sídel. Z Uhřic je v něm sedm snímků: Z koštu vína, Dne koní a dětí, fotografie nového aquaparku, mladých hasičů, Babských a Martinských hodů. Obsahuje též přehled kulturních a společenských akcí. Pod znakem Uhřic jsou uvedeny tři podniky: Tradiční ples Květů (7. února), Benátská noc (18. července), Martinské hody (14. a 15. listopadu). Archlebov má ze zajímavých setkání uvedenu přehlídku okolních pěveckých sborů (květen) a oslavu 660. výročí vzniku obce (srpen). V Dambořicích se uskutečnil 14. února okresní ples KDU-ČSL. Dražůvky se srpnu chtějí podílet na Histopedálu, v říjnu se pak uskuteční výstava výrobků z dýní. Hodně kulturních a společenských akcí proběhne v Lovčicích i ve Ždánicích. Tak např. se v březnu v Lovčicích konala noc v knihovně. V sobotu 18.

dubna pak Expedica Nont Slepica a odemykání loveckých studánek; zamykat se budou 28. září. Ve Ždánicích byly v únoru prvníaci pasování na čtenáře a 13. téhož měsíce se konal seniorský ples. Na březen byla připravena Noc s Andersenem, během roku se uskuteční několik posezení s Bobem Frídem a jeho hosty; na říjen je pak připraveno promítání starých filmů a na prosinec už sedmé dostihy s počítačem. V Násedlovicích letos proběhnou rybářské závody (29. května) a 5. prosince ve Včelařském domě přehlídka medového pečiva. Letošní Zlatá sobota v Žarošicích se bude konat 12. září. Před tím v letních měsících lze zavítat na prázdniny do muzea. Kalendář je ale hlavně prošípikován zajímavými fotografiemi. Tak např. v lednu druhému týdnu vévodí málo známý pohled na zámek ve Ždánicích, zajímavá je též fotografie z ostatků v Lovčicích. Neobvyklý je i záběr na

Ždánice z vinohradů nebo na soubor Ždáničan. Mezi záběry nechybí ani střed obce, tedy bývalá židovská čtvrť, v Dambořicích, výstava

sukulentů u Honců v Lovčicích nebo foto ze Zlaté soboty v Žarošicích.

(red)

AQUAPARK, OTEVŘENÝ Ioni v srpnu se hned zpočátku těšil značnému zájmu mladých z Uhřic i z okolí. V kalendáři mikroregionu byl zařazen v týdnu od 19. června do 5. července.

Foto pro kalendář i ZU LUKÁŠ TESAŘÍK

Co přinesl Uhřicím rok končící devítkou?

V roce končím devítkou se hodně odehrálo. Ve státě i v Uhřicích. Je pravdou, letopočet s číslem devět na konci, nebyl tak naplněný hektickými událostmi jako jeho předchůdce. Přesto se v průběhu staletí mnoho odehrálo. Např. 15. března 1939 zabrali Moravu a Čechy Němci. V únoru 1929 panovala nesmírná zima; na jaře pak byla obec elektrifikována.

▲ 14 února 869 při návštěvě tzv. věčného města zemřel sv. Konstantin (Cyril, nar. asi 827); byl pohřben v chrámu sv. Klimenta v Římě. Jeho bratr Metoděj (813-885) údajně dvakrát navštívil Uhřice.

▲ V květnu 1589 Uhřice koupil Jan Kryštof Jäger z Poisprumu; za zboží prý zaplatil 14 000 zlatých. Nechal opravit kostel, postaral se, aby se obyvatelé vrátili do lůna římsko-katolické církve. Zřejmě nechal vyrobit svatostánek. Práci zadal toufarům. Tedy novokřtěncům.

▲ Patrně v roce 1859 (možná 1860, prameny se v tomto směru rozcházejí, byl v dubovém houští nedaleko pramene potoka Vápenka, ubit vůdce pytlácké tlupy Haba. Pocházel údajně ze Zdravé Vody, uměl prý čarami přivábít zvěř.

ČISTÍRNA ODPADNÍCH VOD byla dokončena v říjnu 1999. Přišla na 13,5 miliónu korun. Patřila v okolí k jedněm z prvních.

Foto: LUKÁŠ TESAŘÍK

▲ V neděli 5. února 1899 byl na valné hromadě občanů založen Sbor dobrovolných hasičů (SDH) v Uhřicích. Prvním starostou byl Matěj Hotový. SDH čítal 31 členů a 12 přispívajících. Už 19. února 1899 obec zakoupila stříkačku avýstroj.

▲ V roce 1899 byla v Uhřicích v prostoru starého dvora postavena hájovna. Objekt dostal popisné číslo 188, sloužila jako vzor pro budování dalších příbytků pro lesníky. Např. U bílého vlka, v Koberčicích nebo nad Lovčickami.

▲ V neděli 14. února 1909 byla na lokální trati z Čejče do Ždánic zahájena osobní přeprava osob. Byla přerušena dvakrát: ve 30. letech 20. století a definitivně v roce 1998. V současnosti je tato dráha v likvidaci. Nádraží Uhřice u Kyjova pustne. Objekty, např. sýpka, se postupně asanují.

▲ V únoru 1929 panovala nesmírná zima; po dobu, co se provádí měření teplot, zatím největší. Rtuť teploměru klesala, až k minus 30 stupňů Celsia. Napadlo přitom hodně sněhu, takže prohazovat cesty se ukázalo nemožné. Život v republice byl ochromen. Mrazy napáchaly značné škody.

▲ Na jaře 1929 byly Uhřice elektrifikovány. Prvních 31 žárovek v obci se rozsvítilo ve středu 10. července 1929. Investice přišla na 260 000 korun.

▲ V Janově dvoře, asi kilometr od vlakového nádraží, zhruba v prostoru, kde se údajně v minulosti dolovala sůl, v roce 1929 objevil geolog Eduard Schnabel (1883-?) hořkou sůl (epsomit) a tzv. Glaubervu sůl (mirabilit). Označil je za šedobílé výkvěty na slínu. Prohlásil, že v této části se nachází tzv. sirný květ a metan; neklamně známky přítomnosti petroleje (ropy).

▲ V roce 1929 zemřel majitel Janova dvora kníže Jan II. z Lichtenštejna. Narodil se v roce 1840, nechal postavit v tom čase moderní statek poblíž Spáleného mlýna. Kolonie se postupně rozrostla, získala název podle knížete. Janův dvůr.

▲ V roce 1939 též zemřel uhřický kantor, pozdější kněz a badatel Velké Moravy dr. František Příkryl. Narodil se ve Vlčnově v roce 1857. V roce 1959 zemřel též Metoděj Čičatka. Patřil ke kronikářům, řídícím a výrazným osobnostem v obci. Narodil se 1874.

V LÉTĚ 1979 byl pod Romenovem otevřen nový kulturní dům. Konají se v něm kulturní a společenské akce.

Foto: Lukáš Tesařík

▲ Ve středu 18. března 1939 ráno obecní bubeník František Klečka vyhubnoval, že republika byla obsazena wehrmachtem. Zároveň oznámil zákaz veřejných shromáždění, schůzí a policejní hodinu. Začínala v 21 hodin. Výkonnou moc na Moravě převzal generál Wilhelm List (1880-1980), civilní správu pak Josef Bückel (1895-?).

▲ Do listopadu 1949 byl v čele obce Josef Adamec (1899-1983); potom do 10. června 1950 Josef Klečka (1907-1980).

▲ V sobotu 14. července 1979 byl slavnostně otevřen nový kulturní dům (KD) pod Romenovem. Jeho hodnota byla v tom čase odhadnuta na zhruba dva milióny korun.

▲ Události v listopadu 1989 se odrazily též v Uhřicích. Jako starosta byl ve volbách v další roce zvolen Michal Malík (1963).

▲ V říjnu 1999 byla už kanalizovaná obec napojena na čistírnu odpadních vod. Investice přišla na 13,5 miliónu korun.

(red)

Malá kuriozita z protektorátu Böhmen und Mähren

V době válečné, v době nedostatku potravin, našel dobrou živnou půdu černý obchod s potravinami keřaství. Byl to tzv. řetězový obchod, kdy jeden článek řetězového obchodu - překupník, prodal zboží druhému překupníkovi a ten zase dalšímu a dalšímu. Každý překupník něco na zboží vydělal, až mělo zboží závratnou cenu. A tak se dělo i za II. světové války. Udal se totiž následující případ v Uhřicích.

Koncem září 1938 v jedenáct hodin v noci zastavilo před domem č. 111 na silnici nákladní auto. Bylo to v době, kdy v některých domech byla ještě mimořádná práce, tzv. vyšus-tování zralých kukuřičných klasů. Tradiční to večerní a noční podzimní práce, která se prováděla v průjezdech jednotlivých domů. Protože byla v této době právě napjatá situace v československém pohraničí se sudetskými Němci a Maďary, vyšlo několik občanů do ulic podívat se, kdo to v tak pozdní době v noci do Uhřic přijel. Na česky položenou otázku šoferovi auta: Co jste přivezli? Zněla německy odpověď: Möbel. Byl to nábytek pana Petra Macháčka. Stěhoval se totiž z pohraničních Valtic, kam šel jako kolonizátor posílit českou menšinu, neboť tam obdržel prostřednictvím agrární strany malý či zbytkový stateček, který ale v této době stěhování již neobhospodařoval.

Stěhoval se zpět do Uhřic ke svému švagrovi, tehdejšímu starostovi obce Františku Ottovi. Ten mu vykázal k obývání jednu místnost ve svém

dvoře. A tak pan Macháček, již padesátiletý a nemajetný, musel hledat různé zdroje činnosti ke své obživě. Živil se hlavně obchodem, prováděl domácí porážky prasat. A poněvadž měl blízký styk s lidmi

cích a odvezli do brněnské vyšetřovací vazby. Strach i hrůza procházela Uhřicemi, hlavně o Macháčka, že bude zastřelen, což bylo tehdy na denním pořádku.

Na snímku František Ott s manželkou u nichž přebýval Petr Macháček. František Ott byl ve funkci starosty obce byl od června 1938 do konce války v roce 1945.

a jejich hospodářstvím, počal skupovat prasata i malá telata, teprve od krávy odstavená. Když např. kráva slehla telata dvě, ohlášeno úřadům bylo jen tele jedno a druhé se prodalo Macháčkovi.

Toto skupování mu odhalila v roce 1941 brněnská celní hospodářská kontrola. Neuplynuly ani celé tři dny a policisté, mluvící česky již pro Macháčka přijeli. Zatkli ho v šenkovně katolického domu v Žarošicích a odvezli do brněnské vyšetřovací vazby.

Asi za 14 dnů či měsíc se dostavil syn pana Macháčka Petr k jednomu prodejci telete a sdělil mu, že tatínek nemohl vydržet týrání německých policistů a musel se k odkoupení telete přiznat. Rovněž se dostavil k dalšímu prodejci, ale prasete, a též mu toto sdělil. Asi na třetí den po této zprávě se dostavil k prvnímu prodejci panu M. obecní posel a vyzval ho, aby se dostavil do kanceláře pana starosty.

Macháček byl nakonec obžalován z nedovoleného překupnictví a souzen německým soudem v Brně. Nebyla mu povolena obhajoba českým advokátem, o kterou požádal. Verdikt soudu zněl: „Půl roku nepodmíněného vězení“.

Když se Macháček vrátil z vězení, zemřel jeho přítel, desetihektarový zemědělec pan Jan Poláček z čp. 86. Že byl uhřická významná osobnost potvrzuje i to, že se pohřbu zúčastnili kněží všech tří sousedních farností. Loučení nad hrobem bylo tklivé i vzrušující. S rozloučením vystoupil i pan Petr Macháček. Oslovil mrtvého slovy: „Drahý kamaráde. Loučím se s tebou navždy a naposledy při vzpomínání na naše prožité a pohnuté životy v boji o skývu chleba, zajišťující život všem českým rodinám a boji o zachování naší krásné rodné vesničky. Asi dnes už nevíš, jak se ta česká lodička kymácí. Přijede gestapo, odveze nás nevíme kam a nevíme ani zdali se domů vrátíme!" Těmito vzrušujícími a pohnutými slovy, v té době velmi nebezpečnými, se Macháček loučil se zemřelým. Ale uhřičtí občané byli v té přetěžké době pospolití. Nenašel se ani jediný zrádce, který by tato slova udal úřední moci.

KAREL NĚMEC
převzato z věstníku historicko-vlastivědného kroužku v Žarošicích

Obec má opět zaměstnance na VPP

Obec od 1. března opět zaměstnává pracovníky na veřejně prospěšné práce. Je mezi nimi i žena.

Otýlie Berková byla také zaměstnána na údržbu a obnovu obecního majetku, mezi její pracovní náplň patří i rozvoz obědů pro naše občány. Obědy se rozvází od 5. března a tato služba je zdarma. Zájemci se mohou přihlásit ve školní kuchyni.

Dalšími pracovníky jsou Vítězslav Divácký, Josef Maliňák, Ladislav Čumba a Petr Bělohoubek, který nahradil Pavla Bělohoubka.

(tes)

Letos se začalo údržbou zadních boreček, z havarijních důvodů

musela být zbořena zídka oddělující hasičskou zbrojnici od bytové jednotky. Zídka bude nahrazena okrasným betonovým plotem. V současné době se zhotovuje chodník na koupališti pro lepší přístup imobilních a kočárků.

V průběhu roku se počítá s vybudováním odstavné plochy na kontejnery u spodní autobusové zastávky. Dále by měl být dokončen chodník od Brabcového ke koupališti a další akce, nutné k udržení stavu obecního majetku.

Zaměstnanci obce zhotovují chodník na koupališti pro lepší přístup imobilních a kočárků. Chodník bude v délce 22 metrů a šířce 1 metr.

Foto: Lukáš Tesařík

Dříve bylo vzájemné škádlení obcí častější

Poměrně velká hustota osídlení našeho okolí je vyjádřena nejen velikostí zdejších obcí, ale i malými vzdálenostmi mezi nimi. To mělo vždy za následek časté vzájemné kontakty občanů a s tím spojené seznamování se se zvláštnostmi, jež bylo možné u sousedních obcí pozorovat. A byly to právě tyto rozdíly, kterých si občané všímali a které se stávaly předmětem humorné polemiky, kterou si lidé zpestřovali své každodenní bytí.

Toto humorné vzájemné škádlení mělo vždy spíše charakter jakéhosi přátelského rozmaru a nikdy nepřerostlo v nějaké konflikty. Bylo spíše projevem vědomí propojenosti s širším okolím, projevem pocitu vzájemné závislosti, jenž byl takto okořeňován oboustranným humorem.

Hledání záminek k tomu, aby bylo možné si dobírat občany sousední

obce, nebylo nikdy obtížné. Jednou to byly rozdíly v nářečí, podruhé rozdíly v životním prostředí a s tím spojené projevy života dané obce i určité rozdíly v kultuře. Velmi častou záminkou byl i průběh hranic obecních katastrů.

Nejčastějším předmětem sporu mezi Násedlovicemi a Uhřicemi byla železniční stanice, nacházející se v uhřické osadě Janův Dvůr. Tento spor se projevoval především v tom, jaký měl být její název. V průběhu doby to pak skutečně jednou bylo Uhřice Násedlovice, pak jen Násedlovice a nakonec Uhřice u Kyjova. Význam tohoto místa je dán také tím, že se tu po bitvě u Slavkova v r. 1805 setkal francouzský císař Napoleon s rakouským císařem Františkem II., o čemž vydává svědectví pamětní deska.

Všechny tyto skutečnosti vedly uhřické patrioty k přesvědčení, že

je spravedlivé, když zdejší železniční stanice nese název uhřické obce, v jejíž osadě se nachází. Proto byli vždy v pohotovosti, když její název někdo zpochybňoval. Argumentovali také tím, že tak jak Žarošice mají své kolonie Zdravou Vodu a Silničnou, tak Uhřice mají svůj Janův Dvůr. A když by prý železniční stanice měla patřit k Násedlovicím jen proto, že do Násedlovic je to nejbliže, pak by prý tato zásada musela být uplatněna i u Silničné. Z ní je blíž do Uhřic než do Žarošic, a přesto prý nikoho nenapadlo si myslet, že by Silničná měla patřit ne do Žarošic, ale do Uhřic. A že tedy i u Uhřic by hlavní roli měl hrát katastr obce a ne vzdálenost jednotlivých míst.

Rozhraní obecních katastrů skutečně poskytovalo záminku k vzájemným polemikám. Ty sice k ničemu závaznému nevedly, ale dávaly možnost běžné rozhovory oživovat

vzájemným humorným škádlením. V současné době všechno to humorné škádlení hodně ztratilo na své četnosti a zdá se, že zmizelo úplně, když podněty k tomu by se nacházely i nadále.

Avšak zdravý místní patriotismus, který tu byl zřetelný, zcela nezmišel. Dostal jen novější, vyšší podobu v určité ctižádostivé soutěživosti, o čemž svědčí všechny ty různé úspěšné akce obcí nacházejících se v našem okolí. A to je jisté dobře. Protože sepětí občanů se svojí obcí a místy, v nichž vyrůstají, tvoří jeden ze základních předpokladů růstu našeho národního sebevědomí a rozvoje aktivního života v dnešní občanské společnosti.

Ing. Florián Kramář

převzato z věstníku historicko-vlastivědného kroužku v Žarošicích

Uhřické lesy bývaly plné pytláků

Uhřické lesy bývaly známé pytláky, kteří pořádali hony o velkém počtu mužů. Ulovenou zvěř prodávali nejvíce milešovickým židům, kteří ji dodávali do Brna.

Nikdo si nedovolil postavit se pytlákům do cesty. Teprve když do myslivny U svaté nad Lovčičkami přišel mladý lesník, snažil se pytláctví zamezit. Se zlou se však potázal. Poprvé mu pytláci pořádně nabili, podruhé ho jako ukřižovaného přivázali ke stromu, u kterého bylo mraveniště. Tenkrát ho vysvobodila jedna stařenka. Když lesník nezmoudřel, opět ho pytláci polapili a vyklestili ho prý v místech, kde se doposud říká „U řezanca“.

Ani hajní však pytláků nešetřili a jednoho z nich ubili k smrti. Jedním z nejznámějších pytláků byl člověk jménem Hába. Uměl vábit zvěř tak, že si uvařil bylinu na másle, vylezl si na strom, namazal si jí ruce a čekal až se ke stromu nahnulo mnoho zvěře. Toto vše na vlastní oči viděl a též vyzkoušel stařeček Klapil.

Později, když pytlák zestárl a všichni kamarádi ho opustili, skrýval se v lesích, nejvíce u Vápenky. Tam byl hajnými objeven a prý byl ubit. Tak skončil jeden z nejobávanějších pytláků Uhřic a celého okolí.

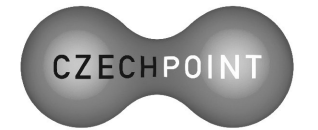
Miroslav Adamec

Na obecním úřadě v Uhřicích je CZECH POINT

Na obecním úřadě v Uhřicích bylo zprovozněno pracoviště Czech POINT. Co vlastně tato zkratka znamená?

Jedná se o Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál. Stručně řečeno, jde o širokou síť míst pro komunikaci se státem prostřednictvím jednoho místa tak, aby „obíhala data, ne občan“.

Takže v kanceláři obecního úřadu v Uhřicích můžete získat například data z katastru nemovitostí - výpis podle čísla vlastnictví, podle čísla

popisného, podle čísla parcel a částečné výpisy. Dále pak výpis z obchodního rejstříku, výpis z živnostenského rejstříku, výpis z bodového hodnocení řidiče.

U těchto výpisů jsou správní poplatky následující: za první stránku 100 Kč a za každou další pak 50 Kč. U výpisu z rejstříku trestů je správní poplatek ve výši 50 Kč.

(red)

Obec se od osvobození v roce 1945 změnila

Obec se od osvobození v roce 1945 změnila. ZU hodlá i v tomto čísle věnovat pozornost událostem od roku 1949. Na postupné přeměně vesnice se přitom podíleli lidé. Především pak představitelé Uhřic. V každém případě v historii sídla zanechali stopu; zřetelnou nebo méně patrnou.

* * *

V čele obce byl do listopadu 1949 Josef Adamec. Patřil k sedlákům, hospodařicím na menší usedlosti. Chodil stále, a tak byl oblečen i při

JOSEF KLEČKA (1907-1980)

úřadování, v modré zástěře a vysokých holínkách; takto docházel i do školy za panem řídícím Čeňkem Rackem.

Na sklonku roku 1949 stanul v čele obce dělník **Josef Klečka** (1907-1980). Vynikal pilí, pracovitostí; měl rozhled. Byl muzikant; v 30. letech 20. století vedl ochotníky, působící pod Národní jednotou. Jejich divadelní představení se pořádala v hostinci U Fillů. Byl členem KSČ.

TOMÁŠ ŽILKA (1890-1968)

Nikdy nikoho neprotěžoval; platil za zásadového, vzhledem k svým aktivitám, oblíbeného člověka.

Od 10. června 1950 byl přesto vystřídán Tomášem Žilkou (1890-1968). Příčinou výměny byla činnost tzv. protistátní skupiny. Sdružovala pět členů bývalého Junáka, vedl ji syn předsedy národního výboru Josefa Klečky. On sám se musel se situací vyrovnat. Jako zásadový člověk, se vzdal všech funkcí; stáhl se do ústraní. Stal se z něho apolitický člověk; zajímala ho rodina a muzika. Kronika k činnosti skupiny, vedené jeho synem, uvedla: "Psali plakáty i hesla, ničili telefonní vedení. Byli to převážně mladiství, bez vlastního názoru."

Tomáš Žilka byl zvolen do čela obce po roce 1945 podruhé. Platil za člověka, který se nerozpakoval prosadit i nepopulární věci. V Uhřicích hrál v mladších letech v kapele, znal výborně vesnici a její obyvatele. Zřejmě ale nebažil po tom, být předsedou MNV; především věkově

se na to necítil. Stýkal se např. s autorovým dědou Janem Bílovským (1882-1961). Při jednom z nesčetných rozhovorů, si Tomáš stěžoval, že to zase na něho navlekli. *"Nestojím o to, být podruhé předsedou MNV! Jsem už starý chlap"* řekl.

Disciplinovaně se ale podřídil. Patřil totiž do kategorie dělníků, kteří zakládali sociální demokracii. Po vzniku KSČ se stal jejím členem; zřejmě od roku 1926. Za okupace krátký čas přechovával ilegální pracovníky. Do čela obce už podruhé ale nastoupil, kdy mu takřikajíc docházely síly; v šedesáti letech. Spíše než na práci, měl právo na odpočinek. Pro výkon funkce mu chyběl elán; zápal typický pro mladé lidi. Tomáš Žilka, snad jako málokterý představitel obce před ním pochopil: Změnit situaci v zanedbané a malé vesnici, je nutné. Kromě vůle, splnit záměr vyžaduje znalosti a vzdělání. Především ale podporu obyvatel a prostředky. "Na to už ve svých

LUDVÍK FILLA (1903-1974)

letech nemám," nechal se prý dokonce veřejně slyšet.

Funkci vykonával pouze do roku 1952, kdy ho vystřídal Ludvík Filla (1903-1974). Ten vlastnil hospodu na dolním konci. V ní se už před válkou scházeli dělníci; Národní

FLORIÁN KRAMÁŘ (1896-1961)

jednota v sále pořádala divadelní představení, konaly se v něm komunistické schůze. Filla s těmito aktivitami sympatizoval; fandil přicházejícím změnám. V křesle předsedy MNV vydržel pět let.

V roce 1957 ho vystřídal Florián Kramář (1896-1961); v čase, kdy se ujal funkce, měl 61 let. Když odcházel, bylo mu 64 roků; záhy (v roce 1961) zemřel. Jako představitel obce měl patrně dobré úmysly, ale na jejich splnění mu nezbyvaly síly. Jako tajemník působil Karel Kramář(1917-1992).

REDAKCE ZU

Silnice na jih byla postavena v roce 1903

V roce 1903 byla postavena okresní silnice. Do začátku 30. let uplynulého století byla v obci jedinou pevnou cestou. Spojovala Uhřice se světem, napojovala se na císařskou, později nazývanou státní.

Cestu z Brna přes Žďánický les a Čejč do Hodonína, lze zřejmě už ve středověku považovat za hlavní tah ze západu na východ Slovácka. Vozovka původně patrně uhýbala více k současnému Karlínu. Takže byla zřejmě klikatější. Komunikace totiž v minulosti nevyhledávala

nejkratší, nýbrž nejpohodlnější trasu; vyhýbala se např. bažinatým údolím, sledovala spíše horské hřebený. Také proto byla cesta z Brna do Hodonína a dále do Uher, protínající Žďánický les, patrně nejvíce využívána. Z toho důvodu byla už od roku 1768, za císařovny Marie Terezie (1717-1780), upravována. Práce ale probíhaly pomalu. Výstavbu uskutečňovali nevolníci, a to většinou poté, kdy skončilo vegetační období. Některé části byly i potom těžko průjezdné. Původní směr přitom doznal změny; došlo např. ke zkrácení vzdáleností.

Zatěžkávací zkouškou cesta prošla v prosinci 1805. Po prohrané bitvě u Slavkova se po ucpané vozovce prodíralo na 40 000 mužů poražené rakouské a ruské armády. Pronásledovali je Francouzi.

Vozovka z Uhřic vedla, a na tom se nic nezměnilo ani v současnosti, přes vesnici jižním směrem. Překlenovaly ji v obci dva mosty. Byly vybudovány též před více než 105 lety. Nicméně, a to je nutné zdůraznit, byl to výrazný počín, protože se tak zajistilo spojení s ostatními místy. Komunikace

(ZU)